

Грицай Надія Орестівна

Головний спеціаліст відділення військового
обліку та бронювання сержантів і солдатів Золочівського РВК
grycay978@gmail.com

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЗОВУ НА ВІЙСЬКОВУ СТРОКОВУ СЛУЖБУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РЕФОРМУВАННЯ ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬК МВС УКРАЇНИ

Усвідомлення рівня небезпек щодо забезпечення цілісності та незалежності держави призводить до необхідності утримання боєздатних збройних сил, що вимагає їх комплектування підготовленим особовим складом. До 2013 року основним принципом комплектування Збройних Сил України було комплектування особовим складом за контрактом, а призов кількості громадян на строкову службу поступово зменшувався. Як показав досвід комплектування військових частин під час проведення часткової мобілізації, більшість громадян, які перебувають на військовому обліку не проходили військову службу, а отже не отримали відповідну військову облікову спеціальність. Тому на даний час виникла необхідність військової підготовки громадян призовного віку, для чого знову поновлено призов громадян на строкову військову службу.

Військовий обов'язок встановлюється з метою підготовки громадян України до захисту своєї держави, забезпечення особовим складом ЗСУ, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення та Державної спеціальної служби транспорту, посади в яких комплектуються військовослужбовцями. Складовою частиною військового обов'язку є строкова служба в армії.

Основним завданням під час проведення призову є не допущення зниження якісної характеристики призовного ресурсу, який направляється для комплектування військ (сил). У ході призовної компанії, основний акцент зосереджується на ретельному вивченні особистих якостей призовників (їх ділові, морально-психологічні якості, стан здоров'я, фізичний розвиток, освітня і спеціальна підготовка та сімейний стан).

Відповідно набір на строкову військову службу проводиться у всіх областях України двічі на рік.

З 18 років українці мають право йти в армію за власним бажанням, а в 20 років – обов'язковий призов в армію. Згідно ст. 23 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» термін служби в армії становить: 18 місяців – для призовників, які не мають вищої освіти; 12 місяців – для призовників зі ступенем спеціаліста або магістра.

У 2018 році строки проведення чергового призову в Україні було вперше збільшено до 3-х місяців. Призовна кампанія може бути продовжена будь-якої миті протягом року лише на підставі Указу Президента. Крім того, чинне законодавство дозволяє Президенту в будь-який момент оголосити позачергові і додаткові призови строковиків, наприклад, в Нацгвардію (літній призов) або прикордонну службу (зимовий призов).

Призовники, яким надійшла повістка районного (міського) військового комісаріату на прибуття до призовної дільниці для проходження призовної комісії, зобов'язані прибути в пункт і у строк, зазначені в повістці.

У разі якщо за будь-яких обставин повістка не надійшла, громадяни призовного віку зобов'язані з'явитися до призовної дільниці в десятиденний строк з дня початку відповідного чергового призову, визначеного Указом Президента України (з 01 березня 2018 року).

Призовники, які змінили місце проживання, зобов'язані в семиденний строк прибути до районного (міського) військового комісаріату за новим місцем проживання для взяття на військовий облік.

Керівники підприємств, установ, організацій і навчальних закладів незалежно від підпорядкування та форм власності на вимогу військових комісаріатів забезпечують своєчасне прибуття громадян призовного віку до призовних дільниць.

У ході проведення чергового призову зміна місця військового обліку громадян призовного віку не допускається, за винятком підтверджених відповідними документами випадків, які передбачають:

- переведення на роботу в іншу місцевість;
- переїзд на нове місце проживання;
- прийняття до навчального закладу і вибуття в іншу місцевість для продовження навчання;
- направлення за розподілом на роботу в іншу місцевість після закінчення навчального закладу.

Поважними причинами неприбуття призовників до призовних дільниць у строк, установлений військовим комісаріатом, які підтверджені відповідними документами, визнаються:

- перешкода стихійного характеру, хвороба призовника або інші обставини, які позбавили його можливості особисто прибути у зазначені пункт і строк;

- смерть його близького родича (батьків, дружини, дитини, рідних брата, сестри, діда, баби) або близького родича його дружини.

За порушення правил військового обліку, неявку за викликом до військового комісаріату без поважних причин, умисне зіпсування або недбале зберігання посвідчень про приписку, яке спричинило їх втрату, несвоєчасне подання обліковому органу відомостей про зміну місця проживання, навчання, освіти, місця роботи і посади призовники притягуються до адміністративної та кримінальної відповідальності згідно із законодавством.

Згідно зі словами представників Генштабу України, юнаки, призвані в армію в 2018 році, не будуть допускатися на лінію фронту в зоні ООС.

Як зазначив Марк Андрусак, який обіймає посаду заступника начальника Генштабу, цей момент прямо прописаний у військовій доктрині України. У цьому документі сказано, що солдати строкової служби потрапляють під дію принципу неучасті в бойових операціях [1].

Військова служба є державною службою особливого характеру, а час проходження військової служби зараховується громадянам України до їх страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби.

Відзначимо, що з початком агресії Росії проти України відбувається переосмислення підходів до формування системи оборони та безпеки нашої держави з точки зору забезпечення національної стійкості в умовах застосування гібридних методів ведення бойових дій, що потребує належного забезпечення здійснення призову на військову службу та залучення призовників до створення системи територіальної оборони та резерву основних сил оборони. Враховуючи те, що здійснення призову дедалі ускладнюється. І через економічну ситуацію, і через децентралізацію, коли створювані ОТГ подеколи не завжди оперативно вникають у розширення відповідних функцій щодо оборонного сектору, цивільного захисту, обліку та оповіщення призовників. Саме тому, співпраця в цьому напрямку та відповідне навчання мають ліквідувати прогалини, та сприяти належному здійсненню призову.

Список використаних джерел:

1. Призов до армії 2018: строкова військова служба. URL: <https://www.lawportal.com.ua/prizov-do-armii-stroкова-vijskova-sluzhba.html>

Деревецький Юрій Михайлович

Заступник начальника управління – начальник відділу стягнення та роботи з безхазяйним майном управління погашення боргу

ГУ ДФС у Тернопільській області

derebasuri@gmail.com

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПОДАТКОВОГО БОРГУ

Проблема наявності податкового боргу продовжує створювати серйозні перешкоди на шляху модернізації податкових відносин в Україні. Так, проведення масштабного реформування податкової системи із частими змінами механізму справляння та ставок податків без урахування реальної бази реформування часто створюють лише позитивний «плацдарм» для зростання негативних податкових процесів, в тому числі зростання податкового боргу.

Податковий борг є складним за своєю природою і сутністю явищем, що перебуває під впливом різноманітних факторів. Погашення податкового боргу – це елемент виконання податкового обов'язку. Податковим кодексом України регламентовано дану процедуру, але існує неефективність практичної реалізації цього механізму. Слід пропрацювати певні напрями та способи удосконалення вже існуючої процедури погашення податкового боргу задля надходження до бюджету сум платежів, котрі перейшли у статус податкового боргу.

За А. Яковлевою податковий борг - це грошове зобов'язання (з урахуванням фінансової санкції за її наявності), визначене платником податків самостійно або на основі застосування адміністративних чи судових процедур та невиконане вчасно, а також пеня, що нарахована на розмір вказаного грошового зобов'язання [1, с. 20]. Я. Якушевич оперує і виокремлює сукупний податковий борг, або так званий публічний борг, борг фізичної, юридичної особи перед державою та, зокрема, перед іншими суб'єктами господарювання [2, с. 63].

Як правило, для розуміння податкового боргу виділяють два основні підходи. Перший умовно називають теоретичним, другий – фіскально-адміністративним. Перший підхід ґрунтується на досить широкому